Lietas Nr. 11250068916
Lietas arhīva Nr. K19-0087-17/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kuldīgā 2017.gada 11.janvārī

Kuldīgas rajona tiesa,
tiesnese Daina Alksne,
piedaloties prokuroram D.Kronbergai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē neatliekamības kārtībā saņemto krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), alkohola ietekmē.

2016.gada 19.decembrī ap plkst.09.57 /pers. A/, būdams iepriekš sodīts par cita veida noziedzīga nodarījuma veikšanu, nedzēstas sodāmības laikā, būdams alkohola ietekmē, (minimālā alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā 1,87 promiles), bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, kuras noteiktā kārtībā nav iegūtas, vadīja /pers. B/ piederošo automašīnu Audi A4 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /TL numurs/ Kuldīgas novadā Kurmāles pagastā pa ceļu Kuldīga – Aizpute – Līči, un šī ceļa 3. kilometrā izraisīja ceļu satiksmes negadījumu.

Ar savu rīcību /pers. A/ pārkāpa spēkā esošā Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta b apakšpunktu, kas nosaka, ka vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir mazāks par diviem gadiem, aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,2 promiles un 4.punktu, kas aizliedz vadīt transportlīdzekli, ja nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesību.

Ar savām darbībām /pers. A/ ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais tiesas sēdē savu vainu celtajā apsūdzībā atzina pilnībā, t.i., pilnībā atzina apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus, to juridisko kvalifikāciju.

Tiesas sēdē prokurore pieteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais atzīst savu vainu un lietas materiāli apstiprina apsūdzētā vainu.

Apsūdzētais pievienojās prokurores lūgumam un paskaidroja, ka procesuālās sekas pierādījumu pārbaudes neveikšanai viņam ir saprotamas, ka spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā un prokurores lūgumus, kā arī apstākli, ka tiesa, pārbaudot lietas materiālus, ir pārliecinājusies, ka tie kopumā pierāda apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt, izņemot pārbaudīt pierādījumus, kas raksturo apsūdzēto.

Tiesa uzskata, ka /pers. A/ vaina celtajā apsūdzībā ar lietas materiāliem ir pierādīta pilnīgi, viņa izdarītais noziedzīgais nodarījums ir kvalificējams pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas – transporta līdzekļa vadīšana alkoholisko dzērienu iespaidā, bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas) un par šī noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu apsūdzētais ir sodāms.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu analīze un uzskaitījums attiecībā uz noziedzīga nodarījuma kvalifikāciju spriedumā netiek norādīts.

Tiesa nolemj pārbaudīt pierādījumus, kuri attiecas uz apsūdzētā personību.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, ņem vērā noziedzīgā nodarījumu izdarīšanas apstākļus, motīvus, nodarīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu, apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas klasificējas kā mazāk smags noziegums.

Izvērtējot apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa atzīst, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts ievērojamā alkohola reibuma pakāpē (1,89 un 1,87 promiles), kas vairākkārt pārsniedz likumā noteikto alkohola reibuma robežu, kas tiek pieļauta transportlīdzekļu vadītājiem, kura vadīšanas stāžs ir mazāks kā divi gadi.

No lietas materiāliem redzams, ka apsūdzētais agrāk tiesāts 5 reizes, pēdējo reizi 2012.gada 22.novembrī Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un 176.panta pirmās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem un policijas kontroli uz 1 gadu, 2014.gada 2.jūnijā atbrīvots nosacīti pirms termiņa, 2014.gada 6.oktobrī ar Kuldīgas rajona tiesas lēmumu nosūtīts turpmākai soda izciešanai atpakaļ uz brīvības atņemšanas iestādi (neizciestais sods 3 mēneši un 20 dienas), 2015.gada 19.februārī atbrīvots pēc soda izciešanas, sodāmība nav dzēsta (57. – 59.lietas lapa), pēdējā gada laikā nav administratīvi sodīts (60., 63. – 64.lietas lapa). Citu personību raksturojošu materiālu lietā nav.

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka strādājot algotu darbu, vidēji mēneša ienākumi sastādot EUR 200-300, apgādājamo neesot. Paužot attieksmi pret nodarījumu, norādīja, ka izdarīto nožēlojot, turpmāk noziedzīgus nodarījumus neizdarīšot.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmo daļu par atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgā nodarījuma recidīvu.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu atzīst un izdarīto nožēlo.

Izvērtējot visu iepriekš minēto, lai sasniegtu soda mērķi, kas ir ne tikai vainīgo sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam nosakāms Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas soda sankcijā paredzētais soda veids – piespiedu darbs.

Piespiedu darbu, tiesa atzīst, par atbilstoši efektīvu, audzinošu un atbilstošu sodu apsūdzētajam, kura piemērošanai, tiesa nekonstatē, nekādus

objektīvus šķēršļus vai likumā noteiktus ierobežojumus, un, kā sodu, kas ir personas brīvību neierobežojošs, tajā pašā laikā tas ir pietiekami reāls sods, lai sasniegtu kriminālsoda mērķi.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka konstatēts viens atbildību pastiprinošs apstāklis un viens atbildību mīkstinošs apstāklis, kas dod pamatu sodu nenoteikt tuvu minimālajam apmēram.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam ir piemērojams Krimināllikuma 262.panta pirmās daļas soda sankcijā obligāti noteiktais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana, kas reāli izpaužas arī kā liegums iegūt transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, jo /pers. A/ tiesības noteiktā kārtībā nav ieguvis.

Daļēju mantas konfiskāciju apsūdzētajam nav nepieciešams piemērot, jo transporta līdzeklis, kuru vadīja apsūdzētais, nav reģistrēts uz apsūdzētā vārda, arests nav uzlikts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta nosacījumiem soda termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks no 2016.gada 19.decembra līdz 2016.gada 20.decembrim.

2005.gada 11.janvāra Ministru Kabineta noteikumu Nr. 15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 11. punkts nosaka, ka, ja saskaņā ar veiktajiem mērījumiem alkohola koncentrācija izelpotajā gaisā ir vienāda vai lielāka nekā Ceļu satiksmes likumā noteiktā alkohola koncentrācija asinīs, kuru sasniedzot aizliegts vadīt transportlīdzekli, pārbaudes izdevumus EUR 15,65 apmērā sedz transportlīdzekļa vadītājs.

2016.gada 19.decembra transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr. NB341676 apliecina, ka konstatētā minimālā alkohola koncentrācija apsūdzētā izelpojamā gaisā 1,87 promiles (33.lietas lapa).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511. pantu, 512. pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā, un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām, atņemot visa veida transporta līdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

Soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2016.gada 19.decembra līdz 2016.gada 20.decembrim, kas atbilst 8 piespiedu darba stundām.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij procesuālos izdevumus EUR 15,65 (piecpadsmit eiro un 65 centi), nosakot termiņu labprātīgai šo izmaksu segšanai 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt tikai daļā par piemēroto sodu vai sakarā ar pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Tiesnese D. Alksne